

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tungrensis: Leodiensis
Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris**

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt V. Prodigosa de Hugone, Rainaldi Comitis filio, Obsessorum Duce.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT V.

Prodigiosa de Hugone, Rainaldi Comitis filio, Obsessorum Duce.

ERANT in Castro Bullonio duo
Comitis Rainaldi Filij, Hugo,
& Rainaldus : quorum ille, patris
loco, Obsessorum Dux. In hoc mi-
ra ostendit suis, non magis corpore,
quam animo, & virtute præfens
L A M B E R T V S, quæ paucis exe-
quar.

*Hugo.
Rainal-
di filius
á S.
LAMB.
percul-
sus,* Principio, è fenestrâ prospiciens,
vix aduentantes sacras Reliquias ob-
seruauerat, cum horrore totum cor-
pus concussus, velut exanimatus cor-
ruit. Atque inter suorum manus su-
blatus, vbi primum ad se redierat:
vocat fratrem Rainaldum, & è pro-
ceribus familiarissimum quemque.
Tum altè ab imo pectore ductis sus-
pirijs, *Quam diu, inquit, contra ius,*
fasque

fasque, in DEVVM, Sanctosque eius Gi-
guntum more, arma feremus? An ita tione
cæcissimus, ut non animaduertamus, Cuspi-
hostium copias in dies augeri, atque ad suader-
eas, Cælestium quoque auxilia accedere?
Sane contra hos, neque loci oportunitas;
neque patris mei nos diu Exercitus tu-
tabitur. Quid multis verbis opus? Adeſt
inuictus Martyr LAMBERTVS, cuius
Domum per summum scelus occupauim-
us. Cedamus Iustitiae, cedamus San-
cto, cedamus D E O. Dum tempus eſt,
veniam, pacemque oremus: ne, ſi perui-
criter in impietate obfirmaſti, iniquum
bellum traxerimus; mortalium, immor-
taliumque supplicijs maliemur.

Vera eum memorare conſtabat:
neque erat, qui iret inficias: ſed pra-
uitate corrupti Ducum animi,
vulgaria illa obijciunt: Præprope- Nec
rē de deditioñe inferri sermonem: Ducibus
Wix obſidionis eſſe primordia: Ar- perjuad-
cem eſſe inexpugnabilem, commenda-
tum, atque arma in longiſſimum
tempus, ſuppeterē, & ſuperare:
Inuen-

Iuuentutis animos inuitos esse. Quibus oculis aspici posse Rainaldi Comitis os, cui Sacramentum dixissent? Quid responsuros ijs, qui formidinem ignoraviamque meritd exprobrarent, mulieribus potius puerisue, quibus viris, aut militibus dignam? Itaque animum resumeret, & pectus masculi cogitationibus roboret, ac meminisset, cuius Herois sanguis esset.

Hugo
nihil
minus
urget.

At Hugo impijs istis monitoribus neququam acquiescere: negare, se humanarum virium metu moueri, quem omnes hactenus nouissent intrepidum. Cæterum ubi Diuinum Numen hominum consilijs se opponeret, non fortitudinis esse, sed furoris, contrâ tendere.

Mitti-
tur Mi-
les ad
Comitē
Rainal-
duos.

Persistebat in sententiâ infortunatus Iuuenis, & urgente infus conscientiæ flagello, deteriora in dies se pati testabatur: donec peiora veriti commilitones, LAMBERTO cuidam militi persuadent, ut per occultam viam, & nota diuertia ad Comitem se penetraret, eiusque mente, siue iussu

in iussu accepto, festinatus rediret. Ille *Alia o-*
omnia pollicitus, nihil præstidit, sed mnis a-
ad latrocinia versus, frustra expecta- *git.*
tes obessos, & hiantes delusit

Transactis igitur diebus, quibus *Hugonis*
eum rediisse oportuerat, Hugo de- *furor,*
sperationis certus, & extremæ ame- *& fortè*
tiz iam proximus, clamitare, se de- *realis Ge-*
ceptum, se perditum; & mox infestis *nij insa-*
manibus, pectus, faciemque tunde-
re, crines vellere, toto corpore sic
agitari, ut nefarium spiritum obsi-
dentem, & torquentem facile agno-
sceres. Verba illius nulla, nisi mani-
festi delirij comperta: excepto, quod
illa saepius audiebantur: Quærite
consilium, Quærite coosilium. Sed
frustra videlicet ista omnia. Nam il-
li, consilij expertes correptum misce-
rum Adolescentem, secretiorem in
locum deferunt, manibus eius vin-
ctis, pedibusque, ne, vti ceperat, se
lacerare pergeret, & prorsus dilania-
re: cum ille nihilo secius linguam
mordicus concideret, & paternæ
nequi-

nequitix, sanguis in seipsum carnifex,
poenas lueret.

CAPUT VI.

*Obsessorum extrema desperatio: Diuina
in Obsidentes Beneficia.*

*Obsesso-
rum de-
speratio.*

*Rainal-
dus in-
nior ad
patrem
ire pa-
rat.*

*Equus
insolens
prodire
negat.*

OBSSESSI ad ultima malorum redacti, concilium cogunt, & quid consilij, desperatis rebus, capiendum, sedulo exquirunt. Visum omnibus Rainaldum iuniorem ad patrem amandandum, ut de omnibus certò cognosceret, rogeturque omnia nomine, ut Arcem alienam præoptaret amittere, quam proprium Hæredem. Paratur eius itineri equus generosus, qui unus fere reliquus erat. Sed ecce in quadrupede etiam triste prodigium. Internitur, frænos ore suscipit: Sed ubi è stabulo prodeundum fuit, hærire, restitare, nec equisonis voci, aut popismati; nec flagello, aut calcaribus cedere. Simulacrum potius equi,